

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 października 1970 r.

w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych planowanych centralnie i w przedsiębiorstwach budownictwa górniczego.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy:

- 1) państwowych przedsiębiorstw przemysłowych planu centralnego z wyjątkiem jednostek organizacyjnych Zjednoczenia Energetyki nie stosujących wskaźnika syntetycznego do celów premiowania pracowników umysłowych,
- 2) przedsiębiorstw robót górniczych, budowy szybów i przedsiębiorstw montażowych przemysłu węglowego w resorcie górnictwa i energetyki.

§ 2. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „przedsiębiorstwie rentownym” — należy przez to rozumieć państwowe przedsiębiorstwo przemysłowe planu centralnego wykazujące zysk bilansowy,
- 2) „wskaźniku syntetycznym” — należy przez to rozumieć wskaźnik syntetyczny stosowany w przedsiębiorstwie w ramach systemu premiowania pracowników umysłowych;

3) „roku bazowym” — należy przez to rozumieć rok 1970 lub w myśl § 7 pierwszy rok stosowania nowego systemu bodźców,

4) „nowym systemie bodźców” — należy przez to rozumieć system określony w uchwale Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 lipca 1970 r. w sprawie bodźców materialnego zainteresowania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych planu centralnego i grupujących je zjednoczeniach w latach 1971—1975 (Monitor Polski Nr 21, poz. 174),

5) „wyniku finansowym” — należy przez to rozumieć zysk bilansowy lub stratę bilansową.

§ 3. 1. Wysokość funduszu zakładowego za rok sprawozdawczy oblicza się w sposób określony w dalszych przepisach rozporządzenia w relacji do bazowego funduszu zakładowego.

2. Bazowy fundusz zakładowy ustala się, z wyjątkiem wypadków określonych w ust. 4, jako przeciętny roczny fundusz zakładowy przedsiębiorstwa za lata 1968—1970, z tym że nie może on przekroczyć 11,5% osobowego funduszu płac planowanego na 1971 r.

3. Przez przeciętny roczny fundusz zakładowy za lata 1968—1970 należy rozumieć kwotę, jaka wynika z pomnożenia planowanego na 1970 r. osobowego funduszu płac przedsiębiorstwa przez średni, obliczony w procentach od planowanego osobowego funduszu płac, wskaźnik rzeczywistych odpisów na fundusz zakładowy za lata 1968—1970 i podzielenia przez 100.

4. Dla przedsiębiorstw w rozruchu oraz przedsiębiorstw w rozbudowie bazowy fundusz zakładowy ustala się oddzielnie na każdy rok, mnożąc ich planowany na dany rok osobowy fundusz płac przez procentowy, jednak nie wyższy niż 11,5%, średni w skali zjednoczenia wskaźnik wyrażający stosunek rzeczywistych odpisów na fundusz zakładowy w przedsiębiorstwach przemysłowych zjednoczenia w latach 1968—1970 do planowanego na ten okres osobowego funduszu płac tych przedsiębiorstw i dzieląc przez 100.

5. Dla przedsiębiorstw uruchomionych później niż na początku 1968 r. oraz przedsiębiorstw po okresie rozruchu lub rozbudowy bazowy fundusz zakładowy ustala się, mnożąc planowany osobowy fundusz płac tych przedsiębiorstw za pierwszy rok ich działalności po zakończeniu rozruchu lub rozbudowy przez wskaźnik, o którym mowa w ust. 4, i dzieląc przez 100.

§ 4. 1. Bazowy fundusz zakładowy przedsiębiorstwa podlega odpowiedniej korekcie (zwiększeniu lub zmniejszeniu), jeżeli przedsiębiorstwo:

- 1) dokonuje reorganizacji, w której wyniku następuje przejęcie lub przekazanie innej jednostce gospodarczej komórek organizacyjnych przedsiębiorstwa,
- 2) zmniejsza zatrudnienie na podstawie decyzji jednostki nadrzędnej, co znajduje potwierdzenie w planie.

2. Bazowy fundusz zakładowy przedsiębiorstwa reorganizowanego podlega zwiększeniu lub zmniejszeniu o sumę funduszu bazowego komórek organizacyjnych przejmowanych lub przekazywanych przez przedsiębiorstwo. Bazowe fundusze zakładowe komórek organizacyjnych ustala się przez wyodrębnienie takiej części bazowego funduszu zakładowego przedsiębiorstwa macierzystego (reorganizowanego), jaka wynika ze stosunku planowanego osobowego funduszu płac danej komórki organizacyjnej do planowanego osobowego funduszu płac tego przedsiębiorstwa.

3. W razie zarządzenia przez jednostkę nadrzędną zmniejszenia zatrudnienia w planie przedsiębiorstwa, bazowy fundusz zakładowy podlega zmniejszeniu o kwotę wynikającą z pomnożenia bazowego funduszu zakładowego przypadającego na jednego pracownika przez liczbę pracowników, o którą przedsiębiorstwo ma obowiązek zmniejszyć plan zatrudnienia.

§ 5. 1. Przedsiębiorstwa rentowne, z wyjątkiem przedsiębiorstw określonych w § 6, tworzą fundusz zakładowy w zależności od kształtowania się wskaźnika syntetycznego w stosunku do bazowego wskaźnika syntetycznego, określonego zgodnie z nowym systemem bodźców materialnego zainteresowania.

2. Przedsiębiorstwo rentowne (ust. 1), które osiągnie poziom wskaźnika syntetycznego uzyskany w roku bazowym, ma prawo do utworzenia funduszu zakładowego w kwocie równej bazowemu funduszowi zakładowemu.

3. W razie poprawy wskaźnika syntetycznego w porównaniu do osiągniętego w roku bazowym przedsiębiorstwo rentowne, stosujące do celów premiowania pracowników umysłowych wskaźnik syntetyczny albo wskaźnik syntetyczny i zadania odcinkowe, ma prawo do podwyższenia funduszu zakładowego ponad jego wielkość bazową o kwotę wynikającą z normy udziału przyrostu funduszu zakładowego w kwocie wynikającej z poprawy wskaźnika syntetycz-

nego, nie więcej jednak niż iloczyn bazowego funduszu zakładowego i wskaźnika wyrażającego stosunek przyrostu w danym roku rzeczywistego funduszu płac podstawowych w porównaniu do roku bazowego.

4. Normę udziału, o której mowa w ust. 3, ustala dla każdego przedsiębiorstwa dyrektor zjednoczenia (jednostki równorzędnej) w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, przyjmując za podstawę relację pomiędzy kwotą wynikającą z pomnożenia bazowego poziomu funduszu zakładowego przez procent przewidzianego na ten okres wzrostu funduszu płac podstawowych i podzielenia przez 100 a kwotą wynikającą z określonej na lata 1971—1975 poprawy wskaźnika syntetycznego.

5. Sposób ustalenia normy udziału, o której mowa w ust. 4, określi Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Finansów i w uzgodnieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

6. Przez fundusz płac podstawowych, o którym mowa w ust. 3 i 4, należy rozumieć osobowy fundusz płac bez kwot wzrostu funduszu premiewego pracowników umysłowych, funduszu podwyżek płac robotników oraz kwot stanowiących nieuzasadnione przekroczenie funduszu płac w rozumieniu przepisów o bankowej kontroli.

7. Przedsiębiorstwo rentowne (ust. 1), które osiągnie wskaźnik syntetyczny na poziomie niższym niż w roku bazowym, ma prawo do utworzenia funduszu zakładowego niższego od funduszu bazowego o 5% za każdy procent pogorszenia wskaźnika syntetycznego. W razie pogorszenia wskaźnika syntetycznego osiągniętego w roku bazowym o 20% lub więcej, przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego za dany rok.

8. Sposób obliczania poprawy wyników mierzonych poszczególnymi wskaźnikami syntetycznymi oraz sposób obliczania procentu pogorszenia poszczególnych wskaźników syntetycznych ustali Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwo stosujące do celów premiowania pracowników umysłowych wyłącznie zadania odcinkowe oraz przedsiębiorstwo, w którym nie został wprowadzony nowy system bodźców, mają prawo do utworzenia funduszu zakładowego w kwocie równej bazowemu funduszowi zakładowemu, jeżeli osiągną wynik finansowy równy planowanemu lub wyższy niż planowany.

2. W razie pogorszenia wyniku finansowego w porównaniu do wyniku finansowego planowanego przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, mają prawo do utworzenia funduszu zakładowego niższego od funduszu bazowego o 5% za każdy procent pogorszenia tego wyniku. W razie pogorszenia wyniku finansowego o 20% lub więcej przedsiębiorstwo traci prawo do funduszu zakładowego za dany rok.

§ 7. Przedsiębiorstwo wprowadzające nowy system bodźców materialnego zainteresowania po dniu 1 stycznia 1971 r. może być objęte przepisami § 5 od następnego roku po wprowadzeniu nowego systemu bodźców. Za bazowy wskaźnik syntetyczny stanowiący podstawę do obliczania wysokości funduszu zakładowego należy przyjąć poziom wskaźnika syntetycznego osiągnięty w pierwszym roku stosowania nowego systemu bodźców.

§ 8. Fundusz zakładowy do wysokości jego bazowej kwoty pokrywa się w ramach obowiązkowych odpisów z zysku, a w braku zysku — z funduszu statutowego, natomiast kwotę stanowiącą wzrost funduszu zakładowego ponad jego poziom bazowy pokrywa się z zysku po dokonaniu obowiązkowych odpisów, określonych odrębnymi przepisami.

§ 9. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do zakładów wchodzących w skład przedsiębiorstw wielo-

zakładowych, działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 10. 1. Fundusz zakładowy w kombinatach powołanych w trybie uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 23 października 1969 r. w sprawie kombinatów przemysłowych i budowlanych (Monitor Polski Nr 46, poz. 362) tworzy się na zasadach określonych w § 4—8 w poszczególnych zakładach kombinatu w zależności od:

- 1) wyników danego zakładu, jeśli zakład oblicza fundusz premiiowy pracowników umysłowych i fundusz podwyżek płac robotników w części związanej z wykonaniem wskaźnika syntetycznego w zależności od wykonania tego wskaźnika ustalonego dla zakładu,
- 2) łącznego wyniku kombinatu, jeśli fundusz premiiowy pracowników umysłowych i fundusz podwyżek płac robotników w części związanej z wykonaniem wskaźnika syntetycznego obliczany jest w zależności od tego wskaźnika rozliczanego na szczeblu kombinatu.

2. Fundusz zakładowy dla kierownictwa i pracowników zarządu kombinatu tworzy się w zależności od wykonania wskaźnika syntetycznego lub zadań odcinkowych ustalonych dla kombinatu.

3. W razie gdy wskaźnik syntetyczny stosuje się oddzielnie dla każdego z zakładów, wówczas kwotę stanowiącą wzrost funduszu zakładowego w porównaniu do funduszu bazowego pokrywa się z zysku zakładu zgodnie z przepisami § 8.

4. Kwotę wzrostu funduszu zakładowego w porównaniu do funduszu bazowego, obliczoną w zależności od łącznego wyniku kombinatu, pokrywa się z zysku kombinatu po dokonaniu obowiązujących odpisów, określonych odrębnymi przepisami.

§ 11. W zakresie uregulowanym niniejszym rozporządzeniem tracą moc przepisy dotychczasowe, a w szczególności:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie funduszu zakładowego w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych (Dz. U. z 1965 r. Nr 45, poz. 279, z 1967 r. Nr 26, poz. 120, z 1968 r. Nr 29, poz. 190, z 1969 r. Nr 7, poz. 58, Nr 14, poz. 101 i Nr 35, poz. 299 oraz z 1970 r. Nr 2, poz. 9),

- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych resortu przemysłu ciężkiego (Dz. U. z 1966 r. Nr 8, poz. 50 oraz z 1969 r. Nr 4, poz. 24 i Nr 14, poz. 101),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach resortu przemysłu spożywczego i skupu (Dz. U. z 1966 r. Nr 8, poz. 51, z 1968 r. Nr 48, poz. 339 i z 1969 r. Nr 14, poz. 101),
- 4) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego zgrupowanych w Zjednoczeniu Przemysłu Lniarskiego (Dz. U. z 1966 r. Nr 8, poz. 52, z 1967 r. Nr 37, poz. 195 i z 1969 r. Nr 14, poz. 101),
- 5) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w niektórych jednostkach organizacyjnych resortu żeglugi (Dz. U. z 1966 r. Nr 51, poz. 311 oraz z 1969 r. Nr 14, poz. 101 i Nr 31, poz. 254) w odniesieniu do morskich stoczní remontowych podległych Zjednoczeniu Morskich Stoczní Remontowych w Gdańsku,
- 6) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 1969 r. w sprawie funduszu zakładowego w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych resortu leśnictwa i przemysłu drzewnego (Dz. U. Nr 18, poz. 135),
- 7) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1966 r. w sprawie funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach górnictwa węglowego, w przedsiębiorstwach energetycznych oraz w przedsiębiorstwach przemysłu gazowniczego w resorcie górnictwa i energetyki (Dz. U. z 1966 r. Nr 8, poz. 49 i z 1969 r. Nr 14, poz. 101),
- 8) § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1960 r. w sprawie korzystania z funduszu zakładowego przez pracowników zarządów wielozakładowych przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 23, poz. 135).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz